

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-302/03;
- piespriest atbildētājam un atbildētājām apelācijā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Pirmās instances tiesas spriedumu tiekot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Pirmās instances tiesa kļūdaini ir pieņēmusi, ka starp apzīmējumu "map&guide" un precī "datorprogrammas", kā arī pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde" pastāv "konkrēta un tieša" saikne un apzīmējums "map&guide" ļauj "acumirkli identificēt" šīs preces un pakalpojumus (sprieduma 40. punkts). Turklāt Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka apzīmējums "map&guide" ļauj konkrētajai sabiedrības daļai "acumirkli un bez citām domām konstatēt tiešu un konkrētu saikni ar datorprogrammām un datoru programmatūras, kas piedāvā (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļveža funkciju, izstrādes pakalpojumiem" (sprieduma 47. punkts). Visbeidzot, spriedumā tiekot apgalvots, ka preču grupā "datorprogrammas" un pakalpojumu grupā "datoru programmatūras izstrāde" ietilpst arī preces un pakalpojumi, kuri veic (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļvežu funkciju.

Spriedumā Pirmās instances tiesas veiktā Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija esot kļūdaina. Pretēji Pirmās instances tiesas uzskatam, reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei netrūkstot atšķirtspējas. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme neesot aprakstoša. "Konkrēta un tieša saikne", kā arī "acumirkli identificēšana" var būt tikai tad, ja runa būtu par vārdu, kas attiecīgo precī vai pakalpojumu apzīmē tieši vai apraksta īpašības, kuras attiecīgajai precei vai pakalpojumam "piemīt" tieši, t. i., pēc tā būtības. Uz apzīmējumu "map&guide" tas neattiecoties. Tas neapzīmē tieši nedz precī "datorprogrammas", nedz pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde", nedz arī sniedz norādi par ar precī vai pakalpojumu tieši saistītu kvalitātes pazīmi. Sabiedrības daļai neesot iespēja "acumirkli un bez citām domām konstatēt tiešu un konkrētu saikni ar datorprogrammām un datoru programmatūras, kas piedāvā (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļveža funkciju, izstrādes pakalpojumiem". Nedz pakalpojums "datoru programmatūras izstrāde", nedz prece "datorprogrammas" nevar "veikt" (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļvežu funkciju.

Pirmās instances tiesas spriedumā pieņemtā saikne starp apzīmējumu "map&guide" un konkrēti norādīto precī "datorprogrammas", kā arī konkrēti norādīto pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde", sākotnēji nepastāvot, bet tiekot radīta tikai ar domu konstrukciju palīdzību.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienų preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2006. gada 18. decembrī ierosinājusi Eiropas Kopienų Komisija par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-168/01 GlaxoSmithKline Services Unlimited, iepriekš Glaxo Wellcome plc pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. Christoforou, F. Castillo de la Torre un E. Gippini Fournier)

Pārējie lietas dalībnieki: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, iepriekš — Glaxo Wellcome plc

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra sprieduma lieta T-168/01 *GlaxoSmithKline Services Ltd./Eiropas Kopienų Komisija* rezolutatīvās daļas 1. un 3.-5. punktu;
- pieņemt galīgo spriedumu lietā, noraidot prasību atcelt tiesību aktu lietā T-168/01 kā nepamatotu;
- piespriest prasītājai lietā T-168/01 atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus prasības tiesvedībā un šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija piekrīt Pirmās instances tiesas secinājumiem par apstrīdētā lēmuma pamatojumu, par vienošanās starp uzņēmumiem pastāvēšanu, kā arī par apgalvoto pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un subsidiaritātes principa un EKL 43. panta pārkāpumu.

Komisija apstrīd Pirmās instances tiesas argumentāciju sprieduma daļā par konkurenci pretēju "iedarbību". Tā apgalvo, ka Tiesas analīze, kas apstiprina konkurenci pretējas "iedarbības" pastāvēšanu, patiesībā ir vienošanās ierobežojošā "mērķa" analīze, ņemot vērā tiesiskās un saimnieciskās kopsakarības, tādējādi Tiesai bija jāapstiprina spriedumā izdarītais konstatējums, ka vienošanās ietver konkurenci pretēju mērķi. Komisijai ir būtiski iebildumi attiecībā uz pārējiem konstatējumiem par vienošanās "ietekmi", it īpaši par attiecīgā tirgus definīciju, Komisijas apgalvojumu par 81. panta 1. punkta d) apakšpunktu noraidīšanu ar tiesiski nepareizu pamatojumu, ka atšķirīgas cenas tiek noteiktas ģeogrāfiski atšķirīgos tirgos, kā arī vairākiem citiem konstatējumiem spriedumā, ar ko Tiesa aizstāja Komisijas

izdarīto faktiskā materiāla un saimniecisko datu vērtējumu ar pašas novērtējumu, šāda darbība apelācijas tiesvedībā nav pieļaujama. Tomēr, tā kā Komisija piekrīt Tiesas kategoriskajiem secinājumiem, ka aplūkojamās vienošanās iedarbība nav saderīga ar konkurenci, tai šajā tiesvedības stadijā nav nodoma izvirzīt apelācijas pamatus par šo sprieduma daļu.

Šī apelācija ir balstīta uz divām apelācijas pamatu grupām. Pirmā grupa attiecas uz apgalvojumiem par 81. panta 1. punktu, īpaši tiesību kļūdām un izkropļojumiem, interpretējot un piemērojot šajā normā ietvertu "mērķa" jēdzienu, kā arī vairākiem izkropļojumiem, tiesību kļūdām un neatbilstībām vai pretrunām pamatojumā attiecībā uz vienošanās "tiesiskām un saimnieciskām kopsakarībām". Otrā apelācijas pamatu grupa attiecas uz apgalvojumiem par 81. panta 3. punktu, it īpaši uz apgalvojumiem par pirmo šajā normā ietvertu nosacījumu, bet arī uz to, ka daži citi nosacījumi nav pārbaudīti.

Apelācija, ko 2006. gada 20. decembrī ierosinājusi Eiropas Kopienų Komisija par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-153/04 *Ferriere Nord SpA* pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-516/06 P)

(2007/C 42/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Di Bucci un F. Amato, pārstāvji)

Cits lietas dalībnieks: *Ferriere Nord SpA*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

- atcelt apelācijā pārsūdzēto spriedumu, jo tajā par pieņemamu atzīta prasība atcelt tiesību aktu, ko cēla *Ferriere Nord*, apstrīdot Komisijas 2004. gada 5. februāra vēstuli un tās 2004. gada 13. aprīļa faksu;
- atzīt par nepieņemamu un tādējādi noraidīt *Ferriere Nord* celto prasību, apstrīdot strīdīgos aktus;
- piespriest *Ferriere Nord* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Tiktāl, ciktāl ar Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-153/04 *Ferriere Nord SpA*/Komisija tiek atzīta par pieņemamu pirmajā instancē celtā prasība, ar šo spriedumu tiek pārkāpts EKL 230. panta 1. punkts, lasot to kopā ar EKL

249. pantu, jautājumā par jēdziena "akts, kuru var apstrīdēt", interpretāciju, šajā spriedumā netiek norādīts pamatojums vai tajā ir norādīts nepareizs pamatojums, un tas ir prettiesisks, jo Pirmās instances tiesas kompetencē nav izskatīt attiecīgo jautājumu.

Pirmās instances tiesa nepamatoja, ka apstrīdētie akti radīja tādas juridiski saistošas sekas, kas var ietekmēt prasītāja pirmajā instancē intereses, tādējādi radot nozīmīgas izmaiņas tā juridiskajā stāvoklī. Tāpat Pirmās instances tiesa pamatoja savu atzinumu par pieņemamību ar nepamatotu pieņēmumu, ka tiesiskuma prezumpcija ir attiecināma uz strīdīgajiem aktiem pirmajā instancē. Visbeidzot, Pirmās instances tiesa pārsniedza tai ar Līgumu piešķirtās pilnvaras.

Prasība, kas celta 2006. gada 20. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Austrijas Republiku

(Lieta C-517/06)

(2007/C 42/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — G. Braun un E. Montaguti)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai Šteiermarkas un Zalcburgas federālajās zemēs izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Direktīvu 2003/98/EK par valsts sektora informācijas atkalizmantošanu⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termināš direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 1. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 345, 90. lpp.